

Sant Feliu de Guíxols

Després de tots els paradisos somiats i de la militància fanàtica en el comunisme, després de seguir les consignes del camarada Stalin i acceptar l'encàrrec de clavar un piolet al cervell de Trotski, Ramón Mercader, el fill de Caridad del Río, només somiava a tornar un dia a la Costa Brava, a un espai que tenia al cap com un paradís: Sant Feliu de Guíxols. Aquell home que va assumir viure sense identitat pròpia per assegurar la seva missió criminal en nom del Gran Germà, aquell home que va acceptar ser instrument empès per la fe de creure que les consignes del partit provenen d'una visió superior, aquell fill manipulat pels deliris glacials d'una mare inestable que portava en el nom –Caridad– un sarcasme, aquell home finalment extraviat a Cuba i a l'URSS ho hauria canviat tot per un tros de la infància a les platges de Sant Feliu. Cultivar un hortet a l'Empordà, per a molts, acaba essent més gloriós que conquerir una terra ignota. Sobretot quan s'avaluen els costos i els mitjans per aconseguir-la. I, amb tot, un mapa del món sense espais utòpics ni tresors amagats no té cap interès perquè som fets per sentir la il·lusió d'un destí ideal, som carn de viatge, d'itinerari, rius que quan senten proper el final tendeixen al meandre però no poden deixar d'avançar. Aquell que en sabia tant ho va dir: som fets de la matèria amb la que es fabriquen els somnis. És en aquesta perspectiva que els lúcids desolats de l'existencialisme projectaven valor al concepte de fracàs, a la idea d'avançar de fracàs en fracàs per aprendre a fracassar millor cada vegada. La victòria colossal de Stalin, el poder del tsar més absolutista de totes les Rússies, és avui pols, tota la seva pompa sinistra esborrada, un altre faraó dipositat als contenidors de deixalles de la història. En un gir paradoxal un s'adona que la utopia només persisteix en el cor dels que s'han quedat a mig camí, en els que han assumit ser perdedors a canvi de mantenir-ne alguna de viva. Encara que només es tracti del retorn a un tros de terra virginal allà, a la remota infància.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/631738-sant-feliu-de-guixols.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss